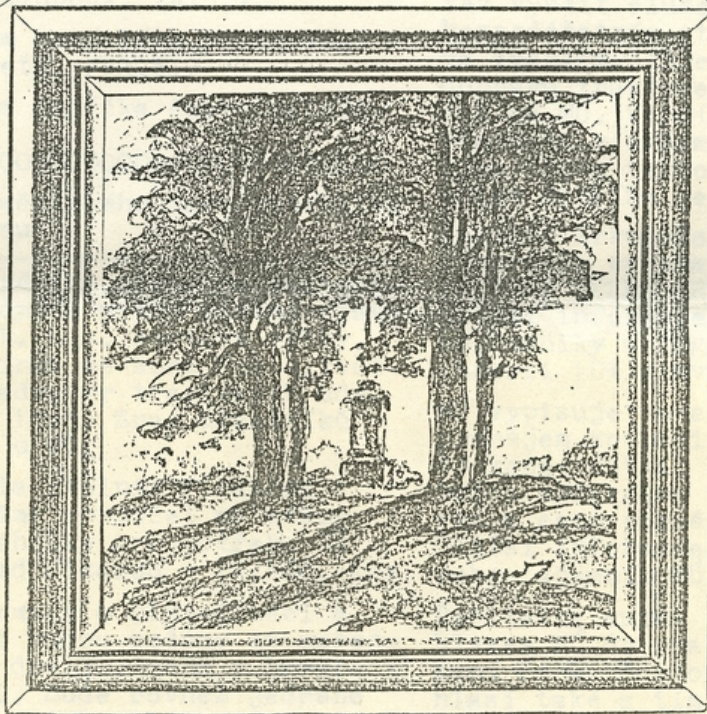

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚRADU VE VYSOKÉM NAD JIZEROU

Vlastivědné muzeum ve Vysokém nad Jizerou
si vás dovoluje pozvat
na výstavu obrázků z Vysocka
odb. učitele pana Petra H N Y K A
Zahájení výstavy je v neděli 3. května
ve 14 hod.

DUBEN 1992

města? O využití sporáku v MŠ pro vyvažování obědů pro důchodce se zajímal dokonce okresní úřad v podání anonymního tazatele.

Kdo další najde odvahu napadnout právo majetníka na věc=/sporák/, nechť veřejně vystoupí na zasedání městského zastupitelstva. Bude mu dán v diskusi prostor ohraničený jednací řádem zasedání.

oo

Mimovysokým čtenářům oznamujeme, že práce na skeletu, který dosud hyzdil naše náměstí, jsou v plném proudu. Pracovníkům na této stavbě přejeme, aby všechny úkoly plánovitě plnili. Ať máme brzy o jeden pěkný dům ve městě víc!!

oo

Okénko pro strany -

Ať se nám to líbí nebo ne, volby se nezadržitelně blíží a my občané budeme mít po dvou letech možnost, abychom nastalé a probíhající změny podpořili a realizaci těchto procesů svěřili do rukou těch, kteří budou na zvolených místech garantovat jejich pokračování, neboť víme, že ne všichni ústavní činitelé se tak chovají. Bohužel, volební systém platný pro letošní volby je čistě poměrný a prezentovat se voličům budou politické strany. Nechci se ve svém příspěvku obírat postoji jednotlivých stran a hnutí, o tom si ostatně má možnost každý občan udělat obrázek ze sdělovacích prostředků. Pozastavit bych se chtěl nad smyslem základních politických směrů nebo chcete-li pojmů, dnes velice frekventovaných. Právce, levice, konzervatismus, liberalismus.

Již dnes je zcela zřejmé, že v letošních volbách budou proti sobě stát dva politické směry. Právce a levice, přesněji řečeno socialistická levice. Neboť levicový směr západního typu se u nás ještě nenašel a vše, co se levicovým označuje, má větší či menší kořeny v komunistické ide-

ologii. Ostatně želní představitelé těchto levicových stran a hnutí to svou minulostí jasně dokazují. A já nevěřím, že by se tyto lidé, po léta spjatí s komunismem, ať už v kterýchkoliv letech komunistického panování, v současné době změnili. To, co již dnes nabízejí a nabízet ve volební kampani ještě budou, bude pro mnohé občany velice zajímavé a pro mnohé velice jednoduché. Ale já bych od těchto levicových socialistů chtěl slyšet, jak k různým, např. sociálním vymoženostem, které hlásili 40 let a hlásají je dodnes, chtějí po volbách dojít. Mám za to, že na uskutěnění těchto ideí měli času dost a dost. Zatím jsem od nich konkrétní řešení neslyšel.

Na druhém břehu politické scény stojí strany pravicové. Jsou to zejména konzervativci, dále pak liberálové a některé křesťanské strany. Tento břeh politické scény je pro mnoho občanů zcela neznámý. Je to celkem pochopitelné, neboť takřka celou jednu generaci zde nefungoval. Že ne tak docela funguje v dnešní době a v naší realitě, se dá odvodit z toho, že ani jedna z významných stran pravicového zaměření nemá ve svém názvu pojmenování konzervativní nebo liberální. I ODS při formulování svého názvu od tohoto upustila, i když zastává jasně konzervativní směr, neboť byla toho názoru, že toto označení v názvu strany v současné době není možné v naší společnosti použít. Vyjímkou do určité míry je koalice Liberálně sociální unie /ČSS, Zemědělská strana, Strana zelených/. Z vystupování jejích představitelů je však jasně zřejmé, že na pravý břeh politické scény určitě nepatří.

Co je to tedy konzervatismus a liberalismus? Je třeba zdůraznit, že jsou to politické směry, které jsou si velice blízké, svou filozofií se mohou rozumně doplňovat a čerpat jeden od druhého.

Smyslem jejich filozofie je zejména individuální svoboda člověka - přirozené právo člověka svobodně hledat a svobodně volit své preference a své štěstí, dále trh a víra v moudrost a schopnosti člověka, jemuž má stát sloužit a ne jej ovládat. Konzervativci dále vycházejí z toho, že je potřebné uchovávat vše to, co se za dlouhá tisíciletí na základě historie a tradic osvědčilo, vzniklo přirozeným během světa ve prospěch občana, jakožto nejzákladnějšího článku společnosti. Základy civilizace nemůže vymyslet několik vyvolených, kteří se nechají třeba i nedemokraticky zvolit a budou své jediné názory vůdcovsky prosazovat. Vývoj civilizace začíná u našich předků, kteří svým dílem položili k dnešnímu, po dlouhých letech obnovovanému demokratickému zřízení. Těmto základním hodnotám dává konzervatismus absolutní prioritu. Může se zdát, že tento směr je nepřátelský jakýmkoliv změnám, že je antiprogresivní, antisociální, antiliberální. Konzervatismus chce však zachovat pouze skutečné a osvědčené hodnoty, na kterých dnes stojí celý civilizovaný západní svět a o kterých se může dnes každý z nás kdykoliv přesvědčit. V našich sdělovacích prostředcích se však objevuje pojem konzervatismus např. v souvislosti s ortodoxními zastánci komunistické ideologie v Rusku. Ano, tyto zastánce je možné v určitém smyslu považovat za konzervativce, neboť chtějí uchovat něco, co 70 let budovali a v co věřili. Jenže jejich 70ti leté snahy nelze označit za vývoj civilizace, spíše naopak, protože hodnoty, které prosazovali, nemají s pojmem světového konzervatismu nic společného.

To, že pravicové směry ve světě a v Evropě ještě nejsou zdaleka s dechem u konce, jak by si přála socialistická levice, dokazují volby, které proběhly v poslední době např. v Itálii,

Švédsku nebo Anglii. Zejména v Anglii se jasně ukázalo, jakým směrem chce řadový občan ve svém vývoji pokračovat a která politická strana mu je schopna zabezpečit uspokojení jeho zájmu. Osobně jsem potěšen tím, že i náš pan prezident se ve svém závěrečném projevu k parlamentu, dle mého mínění, jasně postavil, zejména v otázkách ekonomických, na stranu pravicově smýšlejších stran a politiků. Jsem přesvědčen o tom, že i pro něho je pravděpodobně zřejmé, že třetí cesta neexistuje a zpátky se drtivé většině z nás ani panu prezidentovi nechce. Proto i my máme alespoň morální povinnost se nad všemi těmito aspekty, o kterých jsem ve svých příspěvcích ve Větrníku psal, zamyslet, abychom ve volbách rozhodli dle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Aby se nás naše děti za nějaký čas nemusely ptát PROČ. Tak jako jsem se já ptával svého otce, proč to tenkrát museli vyhrát komunisté a já nemohl žít svých 38 let jako svobodný občan tohoto krásného státu v srdci Evropy. Karel Bárta

xx

Májové zamyšlení.

Zas kvete šeřík na stráních a v zahradách, po cestíčkách v parku vozí maminky kočárky. Babičky hlídají svá vnoučata a dědové měří svými kroky vzdálenost stromů a keřů...

Vytáhlý chlapec s kabelou přes rameno spěchá na schůzku pod osikou...

V máji je celá zem svěže zelená, jinak než po celý rok. Voní jarem, všechno se z ní klube, i když ne daleké vrcholky hor jsou ještě pod sněhovou pokrývkou. A v této době se v člověku rodí čistě nové myšlenky...

I vytoužená svoboda, po šesti letech utrpení, přišla před 47 lety právě v máji...

Svoboda-jak se zdála být

nedostižná, když za války cizácké holinky dupaly po naší dlažbě a na nárožích vyhrožovaly vyhlášky se jmény popravených vlastenců. Právě v květnu si připomínáme miliony padlých, jejichž hroby jsou rozsety všude, kudy se přehnala válečná bouře. Připomínáme si spalená a zničená města a vesnice. Utrpení lidí vězněných a mučených v koncentračních táborech a žalářích. Vyhlazení celých skupin obyvatelstva, rozvrácené hospodářství mnoha států, znásilňování národních kultur - jako průvodní jevy a následky fašistického tažení za světovládou v druhé světové válce.

Celý demokratický svět se musel spojit a vynaložit všechny síly a prostředky, aby zastavil fašistický příval.

Teprve po těžkém válečném zápasu se světové protihitlerovské koalici podařilo rozdrtit společného nepřítele. Bez draze vykoupeného vítězství by byl svět uvržen do stavu blízkého otroctví, barbarství a primitivismu...

Ani Vysocku se nevyhnuly útrapy fašistické okupace a druhé světové války. Ještě nebylo rozhodnuto o osudech našich národů v mnichovské dohodě a byly první oběti. Mezi ně patřil Jiří PILAŘ, příslušník strážního praporu čs. armády, který ve strážní službě v Hadravě byl postřelen fašistickými ordnery a na následky zranění 30. září 1938 ve 22 letech umírá v nemocnici ve Vysokém nad Jizerou.

Po zatčení v roce 1943 ztratil život vrchní strážmistr Štěpán MAREK. Později byli popraveni František ČIVRNÝ a Bohumil KRÍŽ. 30. 12. 1943, daleko od své vlasti, položil svůj život jedenadvacetiletý Jan HORÁČEK v bojích o Rudu u Bílé Cerekve.

Uprostřed června 1944 bylo na Vysocku v několika dnech zatčeno celkem 16 osob z důvodů poskytování a napomáhání osobám žijícím v ilegalitě. 15. června 1944 zvláštní soud /třetí v Čechách/ odsoudil deset občanů k trestu

smrti. Byli to Josef PITÍN, sklářský dělník z Těpeř a jeho žena Anna PITÍNOVÁ. Marie HLADÍKOVÁ, rolnice ze Staré Vsi, její syn Josef HLADÍK a dcera Marie HLADÍKOVÁ. Rudolf KODEJŠ, rolník z Jesenného, Otakar NOVÁK, rolník ze Staré Vsi, Jindřich ŠIKOLA, dělník z Těpeř a Marie ZEMANOVÁ, rolnice ze Stanového. Poprava byla vykonána dne 24. června 1944 v Praze na Pankráci. Marie SCHROTROVÁ byla odsouzena do vězení a okupaci přežila.

Do vězení byl odsouzen bývalý důstojník čs. armády Jindřich ULMAN. Jeho žena a dcera po dřívějším zatčení zemřely v koncentračním táboře Osvětim.

Svoboda byla již na dosah ruky. Ale německá soldateska-Volksturm, Schuppo a Hitlerjugend v průběhu květnového povstání na Semilsku zastřelila ve Vysokém nad Jizerou v ranních hodinách 4. května 1945 truhláře Josefa HÁSKA, rolníka Josefa KNÍŽKA, továrního mistra Josefa DUCHÁČKA, tovární dělníky Antonína PATOČKU, Josefa PEKARE, Františka ŘEHÁKA a Štěpána VOTOČKU. Smrtelně byla zraněna střepinou z panceřové pěsti Zdenka NESVADBOVÁ. Postřelen a ubit byl sovětský voják, zajatec na útěku, lékař Usyk CHAČATURJAN. 5. května byl zastřelen bezbranný chlapec, školák Jiří NESVADBA z Roprachtic.

Vzpomeneme, že Karel KOPAL, který se nedožil dnešních dnů, nasazoval svůj život za naši svobodu jako letec v Anglii.

Připomeneme si, že z Vysocka bylo v koncentračních táborech a v káznicích vězněno 130 osob. 18 osob v těchto koncentračních táborech zahynulo a 29 našich občanů bylo popraveno nebo zastřeleno.

Pokloňme se památce sovětských vojáků, kteří nesli největší břímě druhé světové války a neváhali položit život za naši svobodu.

Pokloňme se památce českoslo-

venských, polských, rumunských a amerických vojáků, kteří se podíleli na osvobození naší vlasti.

Zas kvete šerík na stránkách a v zahradách ...

Je tomu už 47 let od ukončení druhé světové války ...

Život běží, postrkuje nás. Nemá čas se zastavit...

A přece v těchto dnech nemůžeme nevpomenout, nesklonit se s hlubokou vděčností před utrpením a hroby tisíců hrdinů a mučedníků, kteří obětovali svůj život jen pro svůj sen o svobodnějším a spravedlnějším zítřku ...

xx

Památku obětem 2.světové války si připomeneme PIETNÍ VZPOMÍNKOU 8.května 1992 v 09.00 hod. u památníku obětem 1.světové války / u pekárny/.

Srdečně zve všechny občany KSČ-M. Ivan Tišnovský

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Výročí nejvýznamnější -

Kdo se chce stát vzdělaným, musí si nad zlato a stříbro vážit knih. Knihy s námi jako s nejvěrnějšími přáteli rády rozmlouvají, jasně a bez přetvářky s námi hovoří, poučují nás, dávají nám vědomosti, povzbuzují nás, utěšují nás a jako pěstouni nám přednášejí i věci našemu zraku velmi vzdálené. Pomocí knih se mnozí stávají učenými i mimo školu. Bez knih však nikdo nebývá moudrý ani ve škole.

JAN AMOS KOMENSKÝ -

O posledním pobytu Komenského ve vlasti, který prožil v nedalekém Podkrkonoší, v Bílé Třemešné a Horní Branné, podává podrobné informace článek Miloše Gerstnera a ve 3. čísle časopisu Krkonoše. Líčí v něm, jak i na Komenského působila jiskřička naděje v prorockých slovech Kristiny Poniatowské, které pronášela v blouznivém vytržení. S touto polskou

dívkou se sešel ve Branné, kde našel dočasné útočiště u majitele panství Václava Záruby z Hustiřan. Doba byla tehdy po porážce bělohorské za pronásledování nekatolíků zvláště pro Jednotu bratrskou těžká a beznadějná. Patrně to byla i vidění Poniatowské, která Komenského a další bratry přiměla, aby odešli koncem února 1628 za hranice do polského Lešna s nadějí, že se brzy za změněných poměrů vrátí. K touženému návratu Komenského však již nikdy nedošlo.

Dr.V.Lukáš

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Z našich škol -

KRESLÍME

Při vstupu do vysocké základní školy upoutají hned u vchodu vaši pozornost nápadné obrázky napíchané na nástěnce. Práce dětí z výtvarného kroužku mají zajímavý styl, jenž je výsledkem působení paní učitelky Jaroslavy Nurkovičové, rozené Dolenské. Každá činnost s dětmi, která podporuje jejich estetické cítění a výtvarný projev, je bezesporu obzvlášť v dnešní době velmi záslužná. Požádali jsme proto o odpověď na několik otázek, abychom ji našim čtenářům trochu přiblížili:

Paní učitelko, jakou přípravou jste prošla, abyste mohla učit děti malovat ?

Odpovím takto: Všechno souvisí se vším. Mám krásné, vzácné vzpomínky na dětství. Dnes si uvědomuji, že to je ta největší škola, jakou jsem mohla dostat. A také jsem měla štěstí na své učitele. Na zdejší základní škole byl mým výborným učitelem výtvarné výchovy pan Petr Hnyk. V roce 1970 až 1974 jsem studovala umělecko-průmyslovou školu sklářskou v Železném Brodě. U pana profesora Ladislava Olivy. Pan profesor se stal mým velkým vzorem. Dodnes na všechno vděčně vzpomínám. Pak přišly zkoušky na Vysokou umělecko-průmyslovou školu v Praze.

A přesto, že jsem byla žádána do ateliéru k panu profesorovi Libenskému, byl vyřčen zákaz mého přijetí na všechny vysoké školy z politických důvodů minulého režimu.

A tak mou další školou života byl nástup do podniku Crystalex v Novém Boru, kde jako návrhářka skla a výtvarnice jsem byla zaměstnávána až do roku 1986.

Na střední škole jsem dělala pedagogické minimum pro vedoucí zájmových kroužků. Během mateřské dovolené jsem vedla výtvarný kroužek na ZŠ v Bozkově po dva roky. V roce 1986 jsem nastoupila jako učitelka výtvarného oboru na LŠU v Semilech a pracuji zde dodnes.

Kde všude učíte a jak dlouho v naší škole?

Naše vysocké děti kmenově patří pod Základní uměleckou školu/ZUŠ, dříve Lidová škola umění/v Semilech. Učím děti celkem 6 let. Tři dny v týdnu v Semilech a po jednom dni v Bozkově a tady. Ve Vysokém jsem druhý rok.

Můžete nám prozradit něco o svém vztahu k Vysokému?

Vysoké nad Jizerou je mé rodiště. Co k tomu dodat? Myslím si, že každý dobře ví, jak je hluboko zakořeněn tam, kde se narodil, kde vyrůstal, prožil své dětství.

I já se ráda vracím a chci být něco málo prospěšná. Opravdu ráda za dětmi z Bozkova dojíždím. Jsou to děti mých kamarádů, spolužáků. Necítím se tu vůbec cizí-naopak! Jsem jim vděčná za jejich důvěru.

Kolik máte momentálně u nás žáků a jakého věku?

Žáků mám ve Vysokém nad Jizerou celkem 24. Od první třídy až po devátou. Děti jsou rozděleny na dvě skupiny - starší a mladší žáci. A ti pak po ročnících. Momentálně je to 17 žáků do 5. třídy a 7 žáků starších. Podle možnosti bych ráda rozšířila počet žáků i vyučovacích hodin.

Mají o malování větší zájem chlapci nebo děvčata?

O výtvarný obor již tradičně mají převážně větší zájem děvčata. Každá děvče snadno uplatní nějakou zkušenost z našeho oboru v životě. Ale i chlapci se hlásí a mohu s potěšením říct, že vynikají větší konstruktivností a rozhodností.

Jsou děti známkovány?

Děti jsou skutečně i u nás známkovány. A to z kresby, malby a modelování. U starších dětí známujeme i grafiku, přestože se jedná o seznamování s postupem práce grafické techniky. Žáci ZUŠ dostávají vysvědčení, kde jsou ohodnoceni v rozmezí čtyř stupňů.

Jakou formou probíhá hodina kreslení?

Myslím si, že každý, kdo vyučuje výtvarnou výchovu, mi dá za pravdu, když říkám, že motivovat děti k práci je podstatné. Hodina probíhá pokaždé jinak. Dětská představivost, motivována třeba četbou z knížky, předlohou, výkladem, by měla podnítit přirozenou touhu si to sám namalovat - zobrazit. Udělat své dílo! Při vzniku se snažím pomoci tam, kde ještě není všechno jasné, kde dítě tápe, neví si samo rady. Snažím se zasahovat citlivě, jistě se mi to vždy nepodaří, ale to nejlépe posoudí divák, který může kriticky zhodnotit práci dětí na naší nástěnce nebo přímo na našich výstavách v Kulturním domě v Semilech.

Na jaké náměty se nejčastěji zaměřujete?

Náměty k práci nacházíme všude kolem nás. V přírodě, mocné čarodějce, v předmětech, které bereme do rukou a ani si neuvědomujeme jejich tvar, křehkost, barevnost, vůni. V sobě samých. Se staršími dětmi to jsou studie hlavy a figury, protože objem a perspektiva je jim již známějším pojmem.

Jakou techniku nejvíce používáte?

proč jsou a slaví se? V dnešním povědomí je většina lidí u nás bere jako "jarní svátky". Ale proč jsou někdy v březnu, jindy v dubnu? Jak to, že nemají pevné datum jako třeba Štědrý den? Velikonoce se slaví vždycky v neděli po prvním jarním úplňku/ tedy první úplněk po 21.březnu/. Ve Starém Zákoně se připomíná památka, kdy Hospodin vyvedl židovský národ z egyptského otroctví. Jsou to svátky "Pascha" - velikonočního beránka. Protože v předvečer těchto svátků byl ukřižován Ježíš Kristus, slaví křesťané své velikonoce. Ostatně, jak v jedné ze svých písní zpívá Voskovec a Werich: "...čtěte bibli, tam to všechno je ..!" / a nebudete mít mezeru ve vzdělání !/

Křesťanství slaví velikonoce už dva tisíce let a během těchto časů v každém národě, regionu i malém místě vznikaly různé pověry a zvyky, které těmto svátkům vtiskly svůj ráz i atmosféru.

V našich horách bylo méně času na "čarování" než o vánocích, protože se mnohde začalo pracovat na poli nebo byla pilná příprava k těmto pracem.

Masopust skončil "masopustním outerkem", který býval spojen s průvodem maškar zvoucích na večerní tancovačku. Ten den se smažily koblihy, protože pak nastal půst také v jídle. Už nebyly zabíjačky a nikdo se nepřejídal. Následující den nastala Popeleční středa a doba se jmenuje postní. Křesťané v tuto středu dostávají požehnání křížem, který je z popele. Pak do velikonoce následuje šest nedělí, které si lid obecný takto pojmenoval: Prázdná, Krásná, Kejchavná, Družebná, Smrtelná a Květná. Proč se těm nedělím tak říkalo, nevím. Jen ta Květná má své opodstatnění pravděpodobně v tom, že se svěťí kočky - květy jívý. Posvěcené kočky se polykaly, aby nebolelo v krku, hospodáři nosili větvičky na pole, zapíchlí je do hlíny, a to byla ochrana proti kroupám. Kočky ve světnici zastrčené za obrazem chránily chalupu, aby neuhodil hrom.

Po květné neděli, kdy se zpívají

pašije, začíná velikonoční týden. Velikonoční dny se jmenují: Škaredá středa, Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílá sobota, Hod boží velikonoční a mrskaný pondělek. Za našeho dětství byly otevřené krámy po celý rok každou celou sobotu i v neděli dopoledne. Jen na Boží hod velikonoční a vánoční, jako v jediné dny v roce - bylo zavřeno celý den.

O Škaredé středě do slunce východu - se - směřil donášelo za mezník na sousedovo, aby hmyz / blechy, vši, škůdci stromů / odešel tam. Krtek se přeháněl také k sousedovi, když se mlátilo cepem před mezníkem. Co se stalo, když oba sousedé dělali totéž? Asi krtek i hmyz zůstal tam, kde byl. Ten den se také každá svobodná dívka chránila podívat do zrcadla, protože by pak byla škaredá.

Na Zelený čtvrtek se kropilo svěcenou vodou kolem domu a říkalo se: "Všecko zlý od nás a dobrý k nám, opatruj nám to Pán Bůh sám!" Ten den se musel jíst med. Mazal se většinou k snídani, na pečivo ve tvaru stoučeného hada, zvané "jidášši". Med chránil před včelím a vosím bodnutím a hadím uštknutím. Také se tento den vařilo zelí, to naše vysocké červené, které se mohlo jíst i syrové, a to proto, aby byl člověk po celý rok zdravý, čilý a červený. Na Zelený čtvrtek naposled zvonily zvony, říkalo se, že "ule - těly do Říma" a místo zvonění chodily děti s klapačkami a řehačkami a odzváněly poledne. Děti bývalo hodně, a tak býval pořádný rámus.

Na Velký pátek před východem slunce - se - musely v domě vymést všechny pavučiny, smetít a všechna nečistota a donést daleko od domu. Někde dívky chodily a tancovaly okolo trní, šipců a hloží, aby u muziky hodně tancovaly. Také kousaly do mezníku a věřily, že je celý rok nebudou

bolet zuby. Velký pátek byl tajemný den, věřilo se, že se otevírá země a může se najít poklad. A to právě v té době, kdy se zpívaly druhé pašije.

Na Bílou sobotu, když se "vrátily" zvony a ozval se jejich hlas, čekali lidé, aby se při tom zvonění omyli vodou nebo sněhem. To proto, že zůstanou celý rok zdraví, čilí a hezčí.

O "velké neděli" se barvila vejce - kraslice. Červěné v anilinové barvě, koupené v apatice, nebo v červeném obalu z kolínské cikorky. Zlatožluté kraslice byly z cibulových slupek a zelené z mladého osení, to když už nebyl sníh. Kraslice připravovaly dívky pro chlapce a chlapci pletli pomlázky z vrbového proutí.

O "mrskaném pondělku" šli hoši na koládu našlohat dívkám, aby celý rok hodně tancovaly. Dívky se za výskotu vykupovaly kraslicí, aby byl konec šlohaní. Za to hoši v létě o pouti kupovali dívkám marcipán, perníkové bobky nebo círované perníkové srdce. Říkalo se, že chlapec koupil dívce "pouti". "Mrskaným pondělkem" končí velikonoční týden.

Chvála tradicím, které ještě ne - umřely! Dokud jsou živé, nepohltí je neosobní technika a studená čísla počítačů, budou žít i národy, bude žít lidské teplo i laskavá srdce!

Veselé velikonoce!

J. Ďoubalíková

xx

Nastavené zrcadlo.

Není snadné popsat hluboký zážitek z velikonočního představení našich ochotníků o umučení Páně. Staré texty předků k nám promluvíly ústy herců bezprostředně a naléhavě. Již sám začátek byl překvapující. Opovědník oslovil přítomné křesťanským pozdravem: "Pochválen buď Pán Ježíš Kristus" a v plném sále se ozvala spontánní, tichá, ale samozřejmá odpověď: "Až na věky. Amen." Tato reakce diváků prozrazuje, že usilovná, nevybíravá a mnohaletá snaha vše křesťanské za každou cenu potlačit a vymýtit, se nenaplnila. Vědomě i podvědomě přetrvávají

u většiny lidí základy víry ve vyšší spravedlnost a v těžkých životních i v citem ovlivněných chvílích se k ní obracují. A velikonoční divadlo bezesporu city vnímavého diváka zasáhlo. Absolutní ticho přeplněného sálu dokazovalo, jak jsou diváci zaujati prostým příběhem spravedlivého, moudrého a neskonalé hodného člověka - syna Božího, který za svoji dobrotu sklídl nevědky, zradu, zášť a bolest. Intrikami ziskuchtivých, nenávisť mocných a vyhnutím se odpovědnosti vládnoucího byl odsouzen k smrti a potupně ukřižován bezohledně krutými zaplacenými žoldáky, kteří po dokončení krvelačného díla chamtivě o šaty nebohého metali kostky. Bolestný žal matky a zármutek hrstky slitovných a věrných, to u těch nelítostných a dravých nic neznamenal. Hra, stará řadu desítek let, je vlastně zrcadlo nastavené lidské společnosti a jasně odrážející všechno špatné a bezcharakterní jednání, které stále ještě mezi lidmi panuje. A právě tak, jako ve hře, zatím je těch dobrých a ušlechtilých vztahů a činů mezi námi podstatně méně, nežli by pro všeobecnou spokojenost bylo žádoucí. Je třeba se zamyslet, každý sám nad sebou, zda se chováme a jednáme tak, abychom neubližovali druhým, zda pomůžeme tam, kde je to v našich silách, a jestli dokážeme ozvat se i tam, kde se jedná o spravedlivou záležitost, ať se týká čehokoliv.

Samotné provedení hry okouzlo diváky všech věkových skupin. Na jednoduché, ale vysoce funkční scéně dobře nasvícené a v dokonalých kostýmech včetně rekvizit odvedli všichni výborné výkony herecké a klíčové scény měly uroveň profesionální. Rovněž hudební a pěvecký doprovod má svoje zásluhy na úspěšnosti

představení a lze si jen přát, aby tak vynikajících úspěchů dosahovali naši ochotníci i nadále. Všem zúčastněným za namáhavou práci a obětovaný čas pro náš divácký zážitek upřímně děkujeme.

Adéla Hanušová

xx

RECITUJEME ...

Koncem února jsme ve střediskové knihovně uspořádali již tradičně školní kolo recitační soutěže. Děti recitačního kroužku předvedly některým svým spolužákům a učitelkám výsledek své práce s texty - básní nebo prózou. Do okresního kola v Semilech byli vybráni ti, kteří se nám svým projevem nejvíce líbili. Jan Hejral ze 4. třídy, Lucka Strnádková ze 6., Ivetka Koucká ze 7. a Jitka Hnyková ze třídy 8. Výborná byla také Šárka Nedomlelová ze 7. třídy. I ostatní zaslouží pochvalu.

Začátkem března jsme tedy absolvovali soutěž v Semilech, kterou vyhlásil Dům dětí a mládeže. Děti reprezentovaly naši školu dobře a Ivetka získala čestné uznání za 4. místo ve III. věkové kategorii. Honzík se umístil v I. kategorii na 2. místě, postoupil s dalšími dvěma děvčaty z okresu do dalšího kola a přivezl si za odměnu knížku.

8. dubna jsme se vypravili do Hradce Králové. Soutěž připravilo Středisko amatérské kultury IMPULS. Děti se nejprve trochu rozcvičily hrou a potom se nám 34 žáčků 3. a 4. tříd představilo na jevišti malého divadélka. Celý program uváděla sympaticky paní Mirka Císařová, kterou známe ve Vysokém z divadelních přehlídek. Mnohé děti i texty byly přímo skvělé. Porota složená z fundovaných osobností měla velmi těžkou úlohu rozhodnout o 2. postupujících do národního kola, a dalších třech, kteří byli také odměněni pěknými keramickými hrníčky s pokličkami. Všechny zúčastněné děti dostaly na památku vkusného pohyblivého šaška,

kterého si samy musí vystříhnout a sestavit. Autorem je hradecký výtvarník. Nás některé děti zaujaly mnohem víc, než ti tři ocenění, ale to je asi větší názoru. Honzík, který se představil hromným úryvkem z Foglarovy knížky Nováček Bubáček píše deník, rozhodně patřil mezi ty, kteří se líbili nejvíce. Škoda, že jsme museli odjet a nemohli zůstat na závěrečný seminář. I tak byl pro nás den v Hradci podnětným zážitkem. Ivana Řehořová

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

S P O R T -

Ze zprávy předsedy ČSK Miroslava Morávka:

Koncem dubna proběhla tradiční členská závěrečná schůze "poslední mazání". Byla zhodnocena celá lyžařská sezóna v zimním období 1992 a mimozávodní činnost pořadatelská ČSK.

Leden : Mistrovství Krkonošského svazu lyžařů - KSL - dospělých v běhu

Únor : 1/Okresní sjezdařská liga žáků - nejlépe se umístovala Petra Roubíčková

2/Okresní běžecká liga žáků - v kategorii mladších žáků byli nejlepší:

Ondra Seidl a Radek Duštíra

3/Mimožupní závody žactva

4/Závody učňovské mládeže

Rozhodčí ČSK jsou spolupořadatelé hlavně běžeckých závodů v Haarachově. Naši dva rozhodčí - Zdeněk Seidl a ing. Jiří Vašíček - jako zástupci Haarachova, budoucího pořadatele mistrovství světa juniorů v klasických disciplínách 1993 - se jako pozorovatelé zúčastnili letošního mistrovství světa ve finském Vuokatti.

Nejvýznamnější úspěchů v letošní sezóně dosahovala v kategorii dorostu Linda Kuklová, která se stala přebornicí KSL ve slalomu a mistryní České republiky ve slalomu.

Významnou roli při pořádání závodů hráli sponzoři. Byli jimi:

firma P + P Vysoké nad Jiz. a
Tuzex Praha.

A co nás v nejbližší době čeká?

17.5. pořádá ČSK tradiční běh
do vrchu Šachty-Štěpánka-
13.ročník

start 9,30 u vleku

Přijďte se proběhnout !!

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

Služby podnikatelům -

Slíbené vyprávění o vzniku firmy
Šneko s majitelem panem Martinem
Štěpánkem zapsala Lud.Hnyková

1/ Kdy jste se rozhodl dát se do
soukromého podnikání ?

Pro podnikání již dávno, začínali
jsme ještě za dob "úspěšného bu-
dování socialismu". Začali jsme
s taxikem - to však časem ukázalo
stále ještě zakázaným - soudruzi
na MěNV drobatko přecenili své
tehdejší povolovací pravomoce. Dě-
lali jsme restaurátorské práce
pro Národní muzeum a ČS film - k
tomu je však třeba kulturních a
dobře vybavených dílenských
prostor a ty se ve Vysokém nevy-
skytují. Bylo nutno chytit se ně-
čeho menšího - a tak začala - dle
návrhu mé paní - výroba bižuterie.
To vše při zaměstnání s dojíždě-
ním. A protože ve Vysokém bez do-
jíždění tolik pracovních příleži-
tostí nebylo, zbylo jediné - za-
městnat se sám - a byl tu obchod.

2/ Jak jste přišel na jméno
Šneko? - obrázek

Asi podobně jako firma Benz na ná-
zev Mercedes - podle ženy. Šnek
byla přezdívka mé paní v kapele,

ve které zpívala, a obrázek k
tomu patřil. Je v tom však i tro-
chu symboliky, název se dá roz-
dělit na "Šn" a "eko" - tedy ochra-
na přírody a života vůbec - to
by časem mělo být naším heslem
č. 1.

3/ Jak přijala veřejnost zřízení
vašeho podniku ?

Myslíte-li obchodu - pak je "podnik"
trošku silné slovo pro dvě míst-
nosti /dříve pokoj a ložnice/ a
sklad na chodbě, ale budiž. Nicméně
co na to veřejnost - těžko říci.
V každém případě mi vždy udělá ra-
dost, ozve-li se telefon/není-li
to opět omyl naší dokonalé sítě/
a někdo odkudsi z Moravy mi říká,
že shání to či ono a že nás někdo
doporučil - to opravdu zahřeje.

4/ Co všechno můžete nabídnout ?

Suvenýry, textil, filmy, zahrádkář-
ské potřeby, sekačky na trávu, v
podstatě vše, co se u nás někde
vyrábí. Mimo to sbíráme fotozákáz-
ky, půjčujeme sportovní potřeby
a travní sekačky. Nyní chystáme -
pro podporu "čistého topení" - vel-
ký výběr plynových spotřebičů od
kotlů, ústředního topení, přes úspor-
né zářiče do hal a tělocvičen až
po sporáky a karmy, jako vždy za
velmi výhodných podmínek. Vydali
jsme dva druhy nostalgických po-
hlednic starého Vysokého.

5/ Nevadí vám umístění podniku
mimo náměstí ?

Trošku ano, počítám, že tím při-
cházíme tak o třetinu zákazníků.
Na to má pak vliv i počasí - ne-
sloužíme například jako čekárna
pro vymrzlé čekatele na autobus,
dále ne moc v čistotě udržovaná,
a tedy nelákavá ulice, kterou se mi-
mo to stále řítí zaviděníhodnou
rychlostí prášící a hrmotné me-
chanismy, takže zákazník v zájmu
zachování zdraví volí raději jiný
směr. Proto bude časem obchod
na náměstí přestěhován.

6/ Jaké máte plány do budoucích
let /budoucího roku/ ?

[illegible]

SPOLEČENSKÁ KRONIKA -

S v a t b y -

V obřadní síni MÚ ve Vysokém
nad Jizerou uzavřeli manželství
dne 18.4.1992

Roman Koudelka a Naďa Hájková,
oba z Vysokého/Jiz.

a Roman Hykman ze Semil a
Jana Dařbujánová z Jesenného

dne 24.4.1992

Bohumil Babec z Jesenného
a Martina Fleknová ze Semil

Přejeme hodně štěstí

Životní jubilea oslavili
v dubnu tito naši spoluobčané

v Helkovicích :

8.4.paní Marie Nosková 88let
ve Tříči :

29.4.paní Jarmila Čermáková 86let
ve Staré Vsi :

30.4. pan Josef Šmíd 80 let

[illegible]

O z n á m e n í :

Tělovýchovná jednota Vysoké nad
Jizerou pronajme od 1.VII.1992
kiosek u lyžařského vleku Šachty.
Písemné přihlášky podejte do
20.VI.1992 na adresu tajemníka
TJ ing.Pavla Štěpánka,Vysoké/Jiz.262
Telefonické dotazy na čísla :
94 268 - 94439.

000

ZPRAVODAJ MĚÚ Vysoké/Jiz.
- Větrník č.4.-92, vedoucí
redaktorka Ludmila Hnyková,
náklad výtisků 360 ks-obsah
14 stran, cena 2,-Kčs. Příspěvky
a informace posílejte nejpozději
do 15.kazdého měsíce na Městský
úřad Vysoké/Jizerou-PSČ 512 11

000

Jubilejní svatby -

Dne 4.dubna 1992 oslavili
zlatou svatbu - 50 let
společného života

Zdenka a Josef S k r b k o v i
z Vysokého nad Jizerou.

Do dalších společných let
přejeme dobrou pohodu
a pevné zdraví.

XX

ve Sklenařicích :

14.4. paní Zdenka Pimiskernová 951e

4.4. paní Božena Poláková 80let

13.4. paní Marie Prajzlerová 86let
ve Vysokém/Jiz.:

17.4. pan Rudolf Doubek 78let

26.4. paní Božena Mařatková 84let

19.4. paní Božena Šaldová 82let

Do dalších let přejeme
hodně zdraví

U p o z o r n ě n í ! ! ! !

Upozorňujeme odběratele našeho časopisu, kteří dosud neuhradili poplatek za rok 1991/ ve výši 48,- Kčs/, aby tak učinili nejpozději do 15. května t.r. Složenka MÚ Vysoká/Jiz. byla přiložena v posledních číslech minulého roku. Nebude-li úhrada provedena zastavujeme příští měsíc zasílání časopisu. Složenka na předplatné za rok 1992 bude v červnovém čísle. Časopis vychází nyní pravidelně koncem každého měsíce.

Redakce

00000000000000000000000000000000